

Zázračné

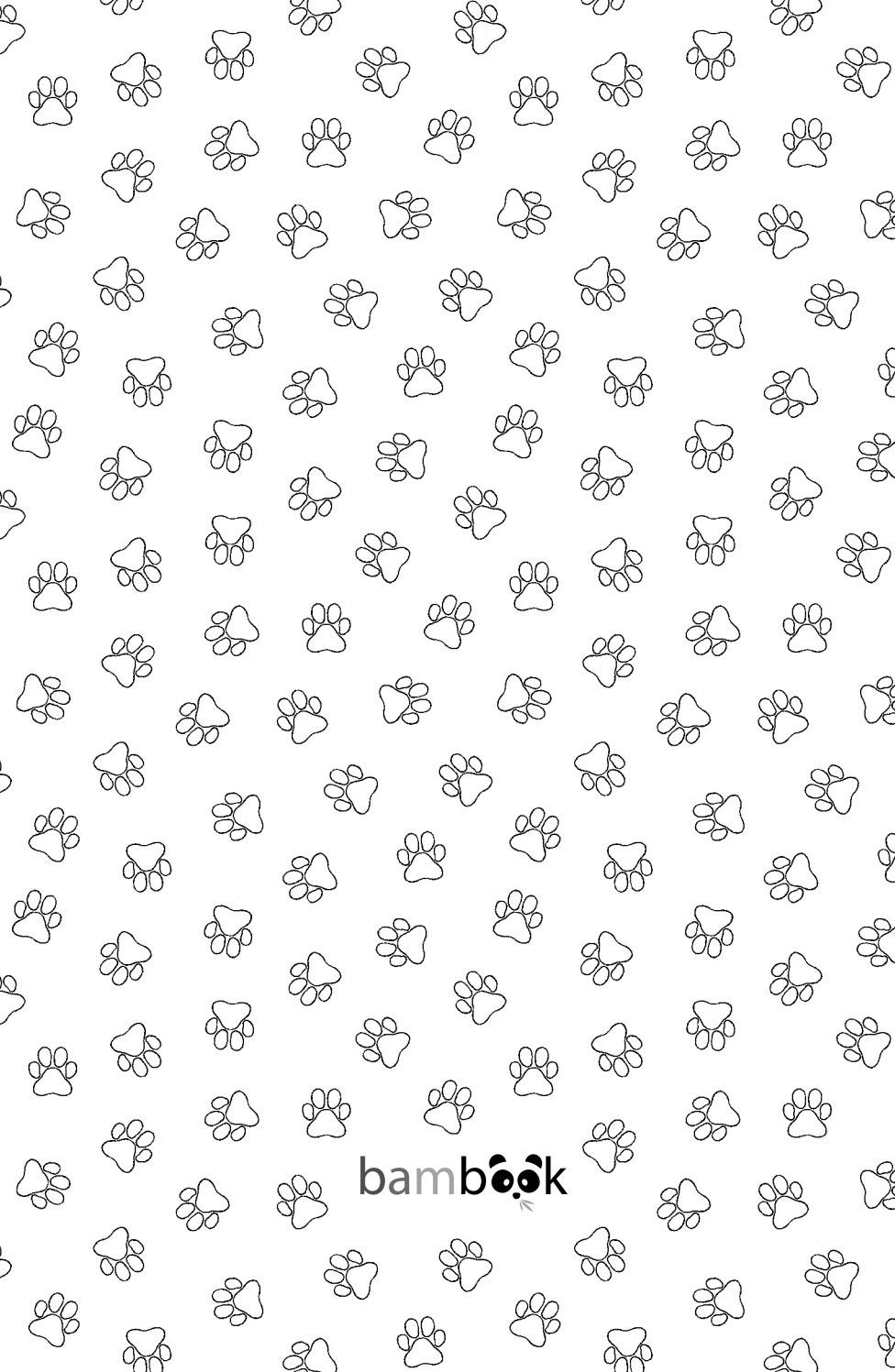
štěňátko

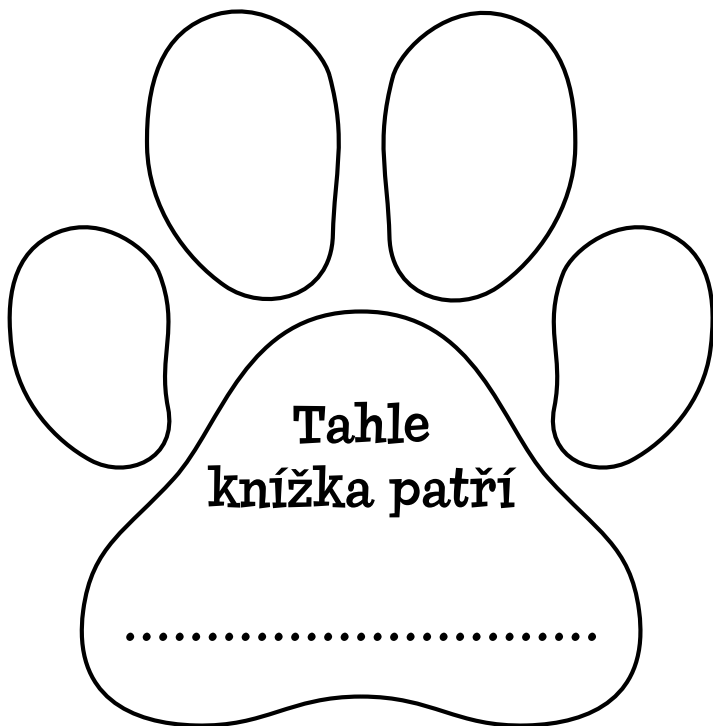
MALÁ BALETKA

★ Hayley Dazeová ★

bambóok

bamb**o**ok

**Tahle
knížka patří**

Zázračné
štěňátko

MALÁ BALETKA

Zázračné
štěňátko

MALÁ BALETKA

Hayley Dazeová

**Mamince a tatínkovi
za všechnu jejich lásku a podporu**

Šmudlík, malé štěňátko, kouzlení má rád,
s Rozárkou a Jendou chodívá si hrát,
v kalužích si hopsají, co je nuda, neznají.

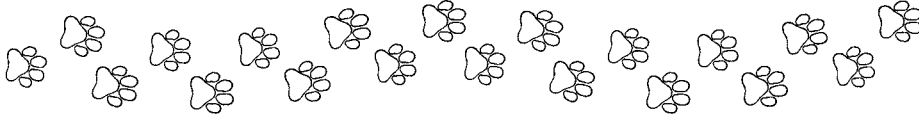
Na dobrodružství velká vypraví se hned,
s nezbedníkem malým objevují svět,
je to prima štěňátko, poznáte ho zakrátko!

Obsah

První kapitola Představení	 13
Druhá kapitola Začarovaný les	 23
Třetí kapitola Kam zmizel Jenda?	 33
Čtvrtá kapitola Kouzla za scénou	 43
Pátá kapitola Skryté poklady	 55
Šestá kapitola Bláznivé bludiště	 67
Sedmá kapitola V záři reflektorů	 77
Osmá kapitola Pozor, padá opona!	 89

První kapitola

Představení

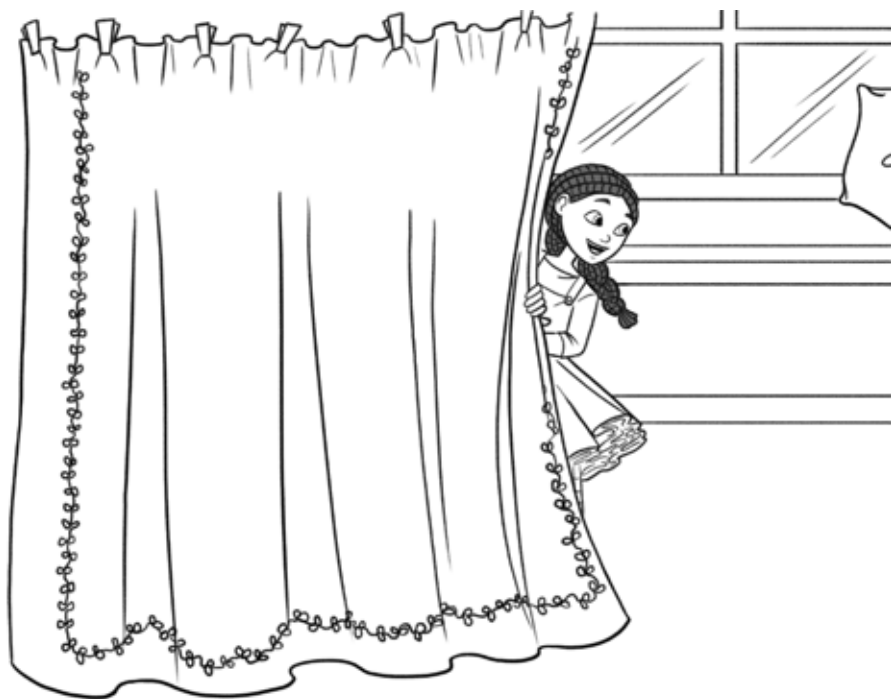
„Dámy a pánové, představení právě začíná!“ volala Rozárka za hebkým červeným přehozem na postel, který visel jako opona v dědečkově obývacím pokoji. Na chvíli zavřela oči a představila si obrovské divadlo plné lidí skandujících její jméno.

Zázračné štěňátko

„Rozárko! Rozárko!“

Mávala pomyslným divákům, než jí došlo, že ve skutečnosti slyší hlas svého bratrance Jendy.

„Rozárko! Rozárko, slyšíš mě?
Co tam děláš?“ zjišťoval Jenda.

„To je překvapení,“ zahihňala se Rozárka a vykoukla za přehozem.

„Můžu začít?“

„Ehm, promiň, Rozárko, ještě musím dokončit tohle bludiště,“ omluvil se Jenda, srovnal si brýle na nose a opět se ponořil do své knížky s hádankami.

Nevadí, pomyslela si Rozárka a zase se schovala za oponou, *představení bude tak jako tak*. Zhluboka se nadechla a pro štěstí se zatahala za copánky. Cítila zvláštní chvění v bříšku a kolem žaludku. Nervózně narovнала oponu vytvořenou z přehození.

„Srdečně vás vítám na Rozárčině Začarovaném baletu,“ pronesla zvučným hlasem. Přidržela si okraje nadýchané baletní sukýnky a udělala pukrle. Měla to odkoukané od opravdových baletek. Stěna za Rozárkou byla pokrytá obrázky duhy, hradů, hor a lesů. Rozárka je všechny sama nakreslila na jednotlivé listy papíru a pak je slepila dohromady.

Zvedla ruce nad hlavu a zatočila se dokola na špičkách. Jenže v ponožkách uklouzla, nohy se jí rozjely každá na opačnou stranu a Rozárka nechtěně udělala provaz. „Tadá!“ zazpívala a rozpažila ruce. Pohotově tak zařadila neplánovaný provaz do svého tanečního vystoupení.

„Takže na tohle ses celé dopoledne chystala,“ řekl Jenda a zavřel knížku s hádankami.

Rozárka zmáčkla příslušné tlačítko na dědečkově přehrávači. Ozvala se tichá melodie hraná na housle.

„A teď se dívej, jak se zatočím,“ řekla, přidržela si baletní sukýnku a pohybovala se v rytmu hudby.

„Říká se tomu pirueta,“ opravil ji Jenda, „ale myslím, že bys měla natáhnout ruce spíš takhle.“ Jenda vstal ze židle, zatočil se na špičkách a rukama pohyboval před sebou, což mu pomáhalo točit se dokolečka. „Fíha, motá se mi z toho hlava, asi mám závrať,“ řekl a znovu se posadil.

„A teď je ze mě ladná labuť,“ usmála se na Jendu Rozárka. Balancovala chvíli na jedné noze a mávala rukama, jako by měla křídla.

„Správně se tomu říká holubička,“ nezapomněl ji poučit Jenda.

„Ladná labuť se mi líbí víc,“ mrkla na něj Rozárka a pořád stála na jedné noze. „Odkud toho o baletu tolik víš?“

Zázračné
štěňátko

